

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI
TINERETULUI

PROIECT FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

PROIECT FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

EXERCITIU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

POSDRUMUL TISE

Combaterea Violenței în Școli: o mai bună comunicare între Școală, Părinți și Copii

Editori: Ana-Maria Magheraș, Denisa Boțu, Claudia Atănăsoae

Coordonator: Cezar Caluschi

EUROPEAN UNION

ROMANIA
ROMANIA
ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

POSDRUMUL TINEȘIE

Cuprins:

I. ASPECTE GENERALE DESPRE VIOLENȚĂ.....

1.1. Conceptul de violență.....

1.2. Tipologii ale violenței școlare.....

II. COMUNICAREA INTERNĂ A INSTITUȚIEI.....

2.1. Comunicarea director – profesori.....

2.2. Comunicarea director – consilieri școlari.....

2.4. Comunicarea director – părinți.....

2.5. Comunicarea profesori – elevi.....

2.6. Comunicarea profesori – consilieri școlari.....

2.7. Comunicarea profesori – părinți.....

2.8. Comunicarea consilieri școlari – elevi.....

2.9. Comunicarea consilieri școlari – părinți.....

2.10. Comunicarea elevi – elevi.....

III. COMUNICAREA EXTERNĂ A INSTITUȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÂNT.....

3.1. Comunicarea cu Inspectoratele Școlare Județene.....

3.2. Comunicarea cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.....

3.3. Comunicarea cu Casele Corpului Didactic.....

3.4. Comunicarea cu Consilierii Școlari Județeni

3.5. Comunicarea cu Autoritățile Publice Locale.....

3.6. Comunicarea cu Inspectoratele Județene de Poliție

3.7. Comunicarea cu Direcțiile Județene de Sănătate Publică.....

3.8. Comunicarea cu instituțiile de presă.....

3.9. Comunicarea în mediul on-line

IV. GESTIONAREA CRIZEI DE IMAGINE A INSTITUȚIEI

4.1. Imaginea instituțiilor publice.....

PROIECT FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
TEHNOLOGICĂ ȘI INOVĂȚIEI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
TEHNOLOGICĂ ȘI INOVĂȚIEI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
TEHNOLOGICĂ ȘI INOVĂȚIEI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
TEHNOLOGICĂ
ȘI INOVĂȚIEI

EXERCITIU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
TEHNOLOGICĂ
ȘI INOVĂȚIEI

POSDRUMUL TISE

V. INSTRUMENTE ȘI CANALE DE COMUNICARE

1. Întâlniri formale și informale.....
2. Evenimente organizate de instituția de învățământ.....
3. Publicații interne ale instituției de învățământ.....
4. Publicații externe ale instituției de învățământ.....
5. Mediul on-line: pagina web a instituției de învățământ.....
6. Conferința de presă.....
7. Comunicatul de presă, serviciul „Comunicom”.....

VI. Concluzii finale.....

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

I. ASPECTE GENERALE DESPRE VIOLENȚĂ

1.1. Conceptul de violență

Vioența umană este una dintre marile probleme ale societății contemporane. Exemple de tipuri de violență pot fi întâlnite zilnic atât în spațiul public și privat, cât și în cel public instituționalizat, cum este, de exemplu, Școala.

Vioența nu constituie totuși un fenomen nou, apariția și evoluția ei fiind strâns legată de evoluția indivizilor, grupurilor, organizațiilor și societăților umane. Pentru acest motiv unii cercetători și specialiști consideră că violența reprezintă o permanență umană, fiind intens legată de esența umană.

Definirea violenței este un proces dificil, întrucât fenomenul este unul complex, care comportă nenumărate forme de manifestare. Încercarea de încadrare a violenței într-o anumită definiție poate fi influențată de factori culturali, istorici și normativi, de starea socială existentă la un anumit moment dat într-o anumită cultură, dar și în funcție de anumite contexte subiective, particulare, care sunt însă relative spațial și temporal.

Din punct de vedere etimologic, termenul de *vioență* are ca rădăcină cuvântul latinesc *vis*, care se traduce prin „forță”, trimitând astfel la ideea de dominație. Puterea devine însă violență atunci când ea depășește limitele normalului, cauzând dezechilibru prin folosirea superiorității fizice sau de alt tip împotriva altuia mai slab.

Vioența poate fi definită ca „amenințarea sau utilizarea intenționată a forței fizice sau a puterii asupra sinelui, altuia sau asupra unui grup ori comunității, care antrenează sau riscă puternic de a antrena un traumatism, un deces, o alterare psihologică, o dezvoltare precară sau privațiuni” (Raport mondial asupra violenței și sănătății, OMS – Organizația Mondială a Sănătății – Geneva, 2002).

O definiție cuprinzătoare a violenței este cea a lui Eric Debarbieux: „vioența este dezorganizarea brutală sau continuă a unui sistem personal, colectiv sau social, și care se traduce printr-o pierdere a integrității, ce poate fi fizică, psihică sau materială”.

Y. A. Michaud propune o definiție mai explicită a violenței: „Vioența apare atunci când, într-o situație de interacțiune, unul sau mai mulți actori acționează de o manieră directă

ROMANIA

ROMANIA
MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

ROMANIA
MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

ROMANIA
MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

ROMANIA
MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

ROMANIA
MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

sau indirectă, unitară sau distribuită, aducând prejudicii altora în grade variabile, fie în integralitatea lor fizică, fie în integralitatea lor morală, fie în posesiunile lor, fie în participările lor simbolice și culturale”.

Dacă pentru Y. A. Michaud esențiali în definirea violenței sunt termenii-cheie „situație de interacțiune”, „prejudicii” și „modalități de prejudiciere”, pentru Florence Dardel Jaouadi elementele în jurul cărora se construiește definiția violenței sunt tipul de relație (abuzul de relație), actorul (un individ, un grup, o colectivitate) și cauza (nesatisfacerea unei nevoi).

Noțiunea de *violență* este definită de obicei în relație cu agresivitatea și, de cele mai multe ori, cele două noțiuni sunt confundate. Termenul de *agresivitate* provine tot din limba latină, mai exact din cuvântul *adgradior*, care înseamnă „a merge către...”, cuvânt care s-a transformat apoi în *agredire* – „a merge către... cu un spirit belicos, cu tendința de a ataca”.

Conceptul de *agresivitate* a căpătat în timp sensul de „comportament distructiv și violent orientat spre persoane, obiecte sau spre sine” (Popescu-Neveanu).

În literatura de specialitate, principalul subiect de analiză pe tema agresivității îl constituie natura de proveniență a agresivității: din naștere sau prin educație. De pildă, Sigmund Freud descrie agresivitatea ca fiind o forță endogenă și înnăscută – un instinct, cu alte cuvinte. Freud operează o distincție între două categorii de instincte, *instinctul vieții* (Eros) și *instinctul morții* (Thanatos) și include agresivitatea în acesta din urmă, responsabil de conduitele violente ale individului.

Etologul Konrad Lorenz accentuează ideea agresivității ca instinct prin teza potrivit căreia comportamentul agresiv are ca scop conservarea speciilor și afirmă, în acest sens, că „omul ține în mână arma atomică, iar în inimă instinctul agresiunii pe care rațiunea nu îl poate controla”.

1.2. Tipologii ale violenței școlare

În primul rând, este necesar a se preciza faptul că violența școlară constituie un fenomen mult mai larg decât suma actelor de violență care intră sub incidența legii.

Jacques Pain identifică două tipuri de violență în mediul școlar: violențele obiective și cele subiective. Violențele obiective țin de ordinul penalului (crime, delict) și asupra lor se poate interveni direct prin Poliție și Justiție. Violențele subiective sunt mai subtile, țin de atitudine și afectează climatul școlar. Se pot include aici atitudinile ostile, disprețul, umilirea, jignirea, sfidarea, lipsa de politete, absențele de la ore, refuzul de a răspunde la ore și de a participa la activități sau ceea ce unii autori numesc atitudini anti-școlare.

După J. C. Chesnais, autor al *Istoriei violenței*, se pot delimita trei tipuri de violență școlară, aflate în trei cercuri concentrice: violența fizică, economică și morală. Violența fizică constituie nucleul violenței, în cadrul ei fiind incluse faptele cele mai grave (omorurile sau tentativele de omor, violurile, loviturile și răniurile voluntare grave, furturile armate sau cu uz de violență, vătămările corporale, tâlhăriile etc.). Violența economică cuprinde faptele care afectează bunurile materiale (distrugerii, degradări de bunuri), în timp ce violența morală (simbolică) trimite la ideea de autoritate, la modul în care se exercită raporturile de dominație.

O altă taxonomie a violenței pune în prim-plan prejudiciile pe care conflictul le cauzează victimei. În acest sens, în funcție de planul de manifestare a atacului, corelat cu tipul de prejudiciu adus victimei, se poate face distincția între violența *fizică* și violența *verbală*. Aceste două tipuri de violență pot fi clasificate în funcție de gradul de deschidere (directă/indirectă) și tipul de implicare a agresorului (activă/pasivă), rezultând următoarea clasificare:

- agresiuni active fizice directe: lovirea unui coleg;
- agresiuni active fizice indirecte: lovirea unui substituit al victimei;
- agresiuni active verbale directe: amenințările;
- agresiuni active verbale indirecte: calomniile;
- agresiuni pasive fizice directe: împiedicarea producerii unui comportament al victimei;
- agresiuni fizice indirecte: refuzul de a realiza o sarcină, de a da curs unei rugăminți;
- agresiuni pasive verbale directe: refuzul de a vorbi;
- agresiuni pasive verbale indirecte: negativism.

EUROPEAN UNION

MINISTERUL NAȚIONAL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN

MINISTERUL NAȚIONAL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

II. COMUNICAREA INTERNĂ A INSTITUȚIEI

2.1. Comunicarea director – profesori

2.1.1. Subiecții comunicării

Directorul de școală se subordonează Inspectoratului Școlar Județean, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, iar într-o anumită măsură și autorităților locale. El nu este doar un manager administrativ, ci coordonatorul întregii activități din unitatea școlară, atât în sens administrativ, financiar-contabil, cât și în sensul instructiv-educativ. În consecință, directorul este responsabil de calitatea actului educațional, de buna desfășurare a tuturor activităților din școală și, implicit, de prevenirea, soluționarea și combaterea actelor de violență din mediul școlar la nivel decizional.

Directorul ocupă funcția de conducere a școlii în structura ierarhică a instituțiilor de învățământ. Din punctul de vedere al direcției și sensului de comunicare, comunicarea dintre director și profesori este una verticală descendentă, când directorul este emițător și una verticală ascendentă, când profesorii sunt cei care inițiază dialogul.

2.1.2. Tipuri de mesaje

Prin prisma rolului său de evaluator al activității pe care o desfășoară cadrele didactice, managerul școlar trebuie să comunice cu profesorii despre frecvența, tipul și modalitățile de rezolvare a actelor de violență din școală.

În situația actelor de violență școlară, comunicarea de sus în jos trebuie să fie folosită de către director pentru diseminarea mesajelor legate de explicarea regulamentelor interne și procedurilor interne și general aplicabile în cazul violenței școlare, pentru solicitarea de raportări privind incidentul, pentru transmiterea deciziilor cu privire la soluționarea cazului, oferirea de informații suplimentare pentru punerea în aplicare a hotărârilor Consiliului de Administrație a școlii, cu privire la rezolvarea cazului de violență etc.

În cazul incidentelor grave de violență, se recomandă ca directorul să solicite profesorului – diriginte o caracterizare detaliată a elevilor implicați, pentru cunoașterea

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
TEHNOLOGICELOR

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
TEHNOLOGICELOR

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
TEHNOLOGICELOR

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
TEHNOLOGICELOR

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
TEHNOLOGICELOR

adecvată a mediului familial din care provin și pentru depistarea eventualelor circumstanțe atenuante. De asemenea, directorul trebuie să comunice profesorilor informații cu privire la sancțiunile pe care le presupun actele de violență în funcție de tipul și gravitatea lor, regulamentul de ordine interioară, precum și rolul fiecăruia în prevenția fenomenului pentru o bună desfășurare a actului educativ.

Comunicarea verticală dintre director și profesori are ca scop și susținerea performanței școlare prin crearea unui climat liniștit, agreabil. În cazul raportării cazurilor de violență din clasă, cea mai întâlnită patologie comunicațională a comunicării dintre director și profesori este teama de evaluare a profesorilor, evaluare percepută ca o amenințare asupra carierei lor profesionale. Astfel, comunicarea verticală de jos în sus nu funcționează la cotele ei maxime, deoarece profesorii evită a raporta toate situațiile de violență școlară, pentru a nu fi acuzați de management inefficient al clasei, de incapacitatea de a îndrepta conduita elevilor. Din acest motiv, pe tema violenței școlare, între director și profesori predomină o comunicare formală, redusă, de cele mai multe ori, la rolul de informare.

Ca și propuneri pentru identificarea și dezvoltarea unor structuri cu rol de prevenire a comportamentelor violente putem recomanda includerea pe agenda întâlnirilor formale ale directorului școlii cu Consiliul Profesorial a unor teme legate de violența școlară, care să aibă ca scop conștientizarea dimensiunii fenomenului și analiza formelor, a actorilor și a cauzelor cazurilor de violență de la nivelul instituției respective.

Un aspect foarte important din punct de vedere al eficientizării comunicării privind problematica violenței în școli este ameliorarea managementului comunicării între toți actorii de la nivelul școlii, prin identificarea barierelor comunicaționale dintre aceștia și îmbunătățirea canalelor și strategiilor de comunicare. Se pot desfășura întâlniri informale între elevi, cadre didactice și părinți și de asemenea pot fi înființate unele publicații interne ale școlii sau pot fi create orice alte proceduri de semnalare a situațiilor conflictuale petrecute în interiorul sau în vecinătatea școlii.

Totodată, sensibilizarea profesorilor față de problematica violenței în școli, privind formele violenței, cauzele care generează violența, mecanismele de prevenire și cadrul legislativ în acest domeniu, este un aspect foarte important. Prin activități sistematice de informare în scopul identificării situațiilor potențial generatoare de conflict, încadrarea lor corectă și selectarea modului potrivit de intervenție, directorul unității de învățământ poate veni în sprijinul cadrelor didactice privind informarea în domeniul prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar.

În scopul diminuării tensiunilor între elevi și profesori sau între elevi, directorul unității școlare trebuie să aibă în vedere creșterea transparenței evaluării rezultatelor elevilor din acea școală prin ținerea sub observație a acelor cadre didactice care folosesc notarea ca mijloc de pedeapsă a comportamentelor sau atitudinilor necorespunzătoare a elevilor.

Este important ca la nivelul fiecărei unități de învățământ să inițieze unele structuri de mediere, precum centre de resurse, care să contribuie la identificarea surselor de conflict, a actorilor implicați și a căilor de soluționare. Ca și structură, centrele de resursă în domeniul violenței în mediul școlar trebuie să fie formate dintr-un nucleu de elevi, cadre didactice și părinți, care să îndeplinească rolul de mediatori și care să influențeze soluționarea conflictelor între cei implicați în aceste situații. La solicitarea managerului școlii, astfel de centre de inițiativă pot fi conduse de consilierii școlari sau psihologii din cadrul școlii.

Tot la solicitarea directorului general se poate desfășura un program local privind cultivarea nonviolentă în școală, program la care să ia parte toate cadrele didactice care îndrumă colectivele de elevi din cadrul școlii. În cadrul acestui program se vor desfășura activități de formare specifice care să urmărească pregătirea diverselor categorii de personal didactic în vederea implementării la nivelul școlii a strategiei naționale privind reducerea fenomenelor violente în școli.

De asemenea, se va avea în vedere, în luna septembrie sau octombrie a fiecărui an școlar, desfășurarea consiliului profesorilor cu tema: Responsabilitățile sistemului educațional privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului stabilite prin Legea nr.272 din 21.06.2004. La această întrunire se vor întâlni directorul unității de învățământ și profesorul coordonator de proiecte și programe educative.

2.1.3. Instrumente de comunicare

În comunicarea director – profesori, cel mai utilizat tip de comunicare este cel verbal. Aceasta se poate desfășura față în față, prin intermediul ședințelor informative, întrunirilor Consiliului de Administrație și ale Consiliului Profesorilor.

Ședințele Consiliului de Administrație și ale Consiliului Profesorilor sunt unele dintre cele mai întâlnite instrumente de comunicare internă între director și profesori. În cadrul lor este indicat a se discuta de fiecare dată situația numerică a cazurilor de violență, gradul lor de gravitate, sancțiunile aplicate în fiecare caz și urmărirea în timp a eficienței lor.

Un alt instrument de comunicare director – profesori îl constituie sesiunile de informare cu privire la legislație, modalități de indentificare și prevenție a posibilelor

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

manifestări violente, dar și discuțiile referitoare la variantele pe care le au la dispoziție în vederea anticipării unor astfel de comportamente. De asemenea, sunt binevenite discuții pe baza unor studii de caz, discuții care să fie moderate de către specialiști.

2.1.4. Frecvența comunicării

Ori de câte ori are loc un caz de violență școlară semnificativă, este recomandat ca directorul să ia legătura cu profesorul – diriginte, cu persoana agresoare implicată și cu victima incidentului, dacă este cazul, pentru a cerceta cauzele, factorii de influență, precum și efectele actului de violență înregistrat.

Este indicat ca directorul să evalueze lunar alături de Consiliul Profesoral eficacitatea măsurilor punitive și să utilizeze pe viitor rezultatele evaluării în rezolvarea unor cazuri de violență similare.

2.2. Comunicarea director – consilieri școlari

2.2.1. Subiecții comunicării

Consilierul școlar este un profesor cu specialitatea pedagogie, psihologie, sociologie, care își desfășoară activitatea în cadrul centrelor și a cabinetelor de asistență psihopedagogică, instituite conform Legii învățământului în calitate de unități conexe ale învățământului preuniversitar. Rolul consilierului școlar corespunde statutului său de cadru didactic care îmbină activitatea de asistență psihopedagogică a principalilor „actori ai educației” (profesori, elevi, părinți) cu norma de predare-învățare-evaluare.

Consilierul școlar se subordonează organizatoric directorului unității școlare în care funcționează. Consilierul este un personaj important al echipei de cadre didactice a școlii. Rolurile sale în școală (asigurarea asistenței psihopedagogice a elevilor în vederea dezvoltării libere, integrale, armonioase și a formării unei personalități autonome și creative) îi oferă o perspectivă de ansamblu asupra școlii, asupra problemelor ce apar în cadrul acesteia.

Directorul instituției de învățământ trebuie să fie permanent informat în legătură cu activitatea desfășurată de consilierul școlar și să sprijine ideea de consiliere preventivă, prin implicarea tuturor factorilor responsabili în educarea non-violentă a elevului: școală (colectiv didactic, consilier școlar), familie, elev, comunitate educativă locală. Managerul școlii trebuie să înțeleagă de fapt că persoana responsabilă cu consilierea școlară este o punte de

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

legătură, atunci când apar probleme, între ideile și așteptările părinților sau profesorilor și cele ale elevilor.

2.2.1. Tipuri de mesaje

Consilierul școlar are un rol extrem de important în viața unei unități de învățământ astfel că existența unui cabinet de consiliere în fiecare școală este mai mult decât necesar. Cunoașterea personalității elevilor în vederea stimulării interesului acestora pentru corelarea cât mai eficientă între posibilități și aspirații trebuie să fie un permanent punct de interes pentru consilierii școlari și pentru conducerea școlii. Atragerea și stârnirea interesului elevilor pentru ședințele de consiliere școlară individuală sau de grup depinde în mare măsură de capacitatea și abilitățile consilierului școlar. Este foarte important ca directorul unității de învățământ să conștientizeze faptul că responsabilizarea elevilor cu comportament violent se face prin aplicarea unor măsuri de intervenție cu potențial educativ și formativ, prin evitarea pe cât posibil centrării exclusiv pe sancțiuni și eliminarea din practica educațională a unor sancțiuni care contravin principiilor pedagogice.

Trebuie să se facă cunoscut faptul că nu trebuie să existe neapărat un incident sau o problemă pentru ca elevii să discute cu consilierul școlar. În acest sens, formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare și negociere a conflictelor, în vederea reducerii numărului actelor de violență în mediul școlar revin în sarcina consilierului școlar.

Este necesar ca directorul să consulte registrul de activități al cabinetului de asistență psihopedagogică pentru a fi la curent atât cu gradul de implicare a consilierilor în soluționarea cazurilor de violență școlară, cât și cu amploarea fenomenului de violență în școala pe care o conduce. Managerul de școală trebuie să urmărească în aceste rapoarte de activitate numărul de elevi consiliați în grup sau individual, numărul de părinți ai copiilor cu manifestări violente consiliați individual, numărul cazurilor de violență identificate la nivelul unității școlare respective, numărul de cazuri ameliorate în urma procesului de consiliere, tipul de incidente cu cel mai ridicat grad de frecvență în unitatea respectivă de învățământ.

Directorul școlii are obligația să sprijine consilierul în realizarea și dezvoltarea orelor de conduită civică, prin care să se promoveze ca valori ale instituției toleranța, parteneriatul, solidaritatea, participarea și sprijinul reciproc. De asemenea, acesta poate propune consilierului școlar realizarea unor workshop-uri pe teme referitoare la prevenirea și stoparea violenței în școli, care le pot stârni interesul și creativitatea elevilor. El poate sprijini consilierul

în implicarea activă a elevilor cu potențial violent sau care au comis acte de violență în programe de asistență derulate în parteneriat de către școală și alte instituții specializate precum Poliția Comunitară, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului sau alte organizații specializate în programe de protecție și educație a tinerilor.

Cunoașterea situației economice și sociale a elevilor este foarte importantă pentru identificarea celor care ar putea fi posibili agresori sau care pot manifesta comportamente violente grave. Consilierul școlar trebuie să țină o evidență strânsă cu privire la cazurile de violență savârșite în interiorul și în apropierea școlii și să îi includă pe toți cei implicați în altercații și conflicte într-un program de consiliere anterior stabilit împreună cu managementul școlii.

Este foarte important ca directorul școlii să implice consilierul școlar în toate activitățile școlii pentru ca elevii să se familiarizeze cu acesta. Totodată, este foarte important ca persoana care este responsabilă cu consilierea școlară să participe la ședințele cu părinții și să le ofere acestora informații importante despre modul în care ei pot preîntâmpina dezvoltarea manifestărilor comportamentale violente în rândul elevilor. Totodată, le poate oferi sprijin și sfaturi cu privire la insuflarea unei educații non-violente în sânul familiei.

2.2.2. Instrumente de comunicare

Directorul și consilierul școlar pot comunica direct, față în față, mai ales în cazul rezolvării imediate a faptelor de violență școlară grave. Ca instrumente de comunicare, se impune folosirea cu precădere a rapoartelor de activitate scrise, în variantă tipărită, pe care consilierul școlar i le prezintă directorului de școală.

Consilierul școlar trebuie să fie implicat la fiecare ședință profesorală, astfel încât să fie la curent cu situația actuală a elevilor și a conflictelor care se pot declanșa. Acesta va transmite conducerii școlii și, acolo unde există, Comisiei pentru prevenirea și combaterea violenței, un raport despre situația elevilor problemă din școală, precum și despre evoluția acestora pe parcursul evoluției orelor de consiliere în raport cu gradul de infraționalitate din școala respectivă.

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI TIPOLOGIEI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI TIPOLOGIEI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI TIPOLOGIEI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI TIPOLOGIEI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI TIPOLOGIEI

POSDRUMH.TNSIE

2.2.3. Frecvența comunicării

Este recomandat ca directorul de școală să comunice imediat cu consilierul școlar în fiecare situație de indisciplină cu caracter pronunțat de violență, pentru a evalua în profunzime antecedentele agresorului, factorii de influență, circumstanțele atenuante și contextul în care s-a produs fapta.

Rapoartele privind registrul de activitate pot fi întocmite și trimise lunar în atenția directorului de școală pentru o sistematizare periodică eficientă a cazurilor de violență înregistrate și a numărului de elevi consiliați.

Lunar, consilierul școlar trebuie să transmită directorului școlii situația elevilor identificați cu un grad ridicat de agresivitate, precum și propuneri de adoptare a unor măsuri de prevenție cu privire la răspândirea fenomenului de violență în instituția de învățământ.

Semestrial, consilierul școlar va acorda sprijin în organizarea unor activități extrașcolare care să îi ajute pe copii să înțeleagă gravitatea fenomenului de violență și să încerce să se implice mai mult în acțiuni care să îi motiveze și să îi țină oarecum departe de adoptarea unui comportament violent.

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
TIȘTEI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
TIȘTEI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
TIȘTEI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
TIȘTEI ȘI SPORTULUI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
TIȘTEI ȘI SPORTULUI

POSDRUMUL TISE

2.3.3. Instrumente de comunicare

Scrisorile de înștiințare sunt cele mai utilizate instrumente de comunicare între directori și părinți, prin intermediul cărora părinții sunt chemați la școală pentru a li se comunica detalii privind fapta copilului.

Ședințele cu Comitetul de Părinți și cele cu toți părinții trebuie să prezinte reguli de manifestare în perimetrul școlii, dar și sancțiuni pentru cei care au atitudini violente pentru a asigura o mai mare deschidere a părinților față de instituție.

În egală măsură, aceștia vor fi informați în cadrul unor workshops-uri cu privire la sancțiunile pe care vor trebui să le suporte copiii lor în calitate de agresori sau cărora vor trebui să le facă față persoanele care au un comportament neadecvat față de copiii lor. Se poate dovedi de un real folos implicarea părinților în elaborarea regulamentului de ordine interioară, ca metodă de prevenție a violenței școlare.

2.3.4. Frecvența comunicării

Directorul trebuie să comunice cu părinții elevului imediat după ce elevul a săvârșit un act de violență grav, în vederea înștiințării acestora despre gravitatea incidentului și despre pedepsele pe care elevul riscă să le primească.

Este indicat ca directorul să participe la ședințele cu părinții o dată pe semestru pentru a le comunica părinților situația cazurilor de violență înregistrate la nivelul școlii respective.

2.4. Comunicarea profesori – elevi

2.4.1. Subiecții comunicării

Profesorul este cel care conduce direct și autonom foarte multe activități, fie la nivelul micro-grupului de elevi, fie la nivelul claselor, fie la nivelul școlii. El se află într-un continuu raport partenerial cu elevii din perspectivă educațională, formativă. În raport cu toate aceste roluri, profesorul e factorul cel mai interactiv la nivelul clasei, aflându-se în contact nemijlocit cu elevii.

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

Comunicarea profesor – elevi este una verticală descendentă, iar scopul ei principal este acela de a motiva și de a întemeia legitimitatea exigențelor formulate. Profesorul trebuie să ajute elevul să înțeleagă ceea ce trebuie să facă pentru a satisface așteptările implicate de satisfacerea lor.

2.4.2. Tipuri de mesaje

Clasa de elevi, colectivitatea școlară, în general, este un mediu de comunicare între elevi, între profesor și elevi, o comunicare deschisă, fără restricții, fără formalisme și ritualuri inutile care mărește încrederea membrilor în virtuțile grupului și, implicit, productivitatea. Dacă prin ceea ce comunică, prin modalitatea de comunicare aleasă, prin comportamentul său profesorul se face „acceptat” de elevi, se creează condiții pentru ca întreaga clasă să devină receptivă, permisivă, deschisă cooperării.

Blocarea comunicării prin relații reci, birocratice din partea unor profesori face să scadă randamentul comunicării și cel școlar. Funcționând normal, pe principiul feed-back-ului, procesul de comunicare profesor – elevi facilitează realizarea sarcinii, asigură coeziunea grupului, valorizează pe fiecare membru, acționează ca factor de omogenizare. Profesorii sunt așadar cei prin intermediul cărora elevii vor fi informați în legătură cu regulamentul de ordine interioară, consecințele actelor de violență și vor transmite mesajele anti-violență către tineri.

Privind prevenirea manifestărilor violente este foarte important ca managerul unității de învățământ să implice Consiliul Național al Elevilor în proiectarea și derularea activităților de prevenire și reducere a fenomenului de violență.

Profesorii trebuie să aibă în vedere posibilitatea ca elevii – victime să se transforme, la rândul lor, în agresori. De aceea, este recomandabil să fie subliniată ideea că o manifestare asemănătoare cu cea agresorului nu va rezolva problema victimei, ba mai mult, va atrage consecințe nefaste asupra celui care se comportă astfel.

Tot la categoria elevi cu care trebuie să se comunice intră și ceilalți elevi din cadrul instituției. Și pentru ei, un astfel de eveniment se poate dovedi a fi marcant deoarece induce sentimentul de nesiguranță și frica de a mai veni la școală. Aceștia trebuie să fie informați de către profesori despre pedeapsa pe care a primit-o agresorul și despre cauzele care au stat la baza unui astfel de comportament.

ROMANIA

ROMANIA
ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

De asemenea, trebuie avută în vedere posibilitatea ca aceștia să copieze manifestările violente ale colegilor dacă nu sunt evidențiate consecințele pe care astfel de acte le pot avea. Prezentarea cauzelor unor astfel de incidente înlătură variantele unor asemenea probleme, mai ales dacă motivele pe care le-a avut elevul violent nu se regăsesc în cazul lor.

Un exemplu de bune practici în vederea prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar este includerea obligatorie în cadrul orelor de dirigințe a cel puțin unei teme care să pună în dezbatere problema violenței între elevi și a relațiilor dintre aceștia. Același lucru poate fi abordat în cadrul ședințelor cu părinții. Dirigințele are obligația să dezbată împreună cu părinții problema violenței în mediul familial, a violenței între elevi precum și a relațiilor dintre elevi și cadrele didactice. În acest caz, profesorul diriginte poate apela la sprijinul consilierului școlar.

Totodată, un alt exemplu ar putea fi încurajarea participării elevilor unității școlare la activități extrașcolare sportive, artistice și civice, cu precădere la activități în beneficiul comunității. Toate aceste activități se pot desfășura în cadrul cercurilor de la nivelul școlii, al cluburilor și palatelor copiilor, prin participarea la diverse concursuri școlare. Profesorii diriginți pot sugera derularea unor programe și activități extrașcolare pe tema combaterii violenței școlare, spre exemplu săptămâna anti-violență, jocuri, concursuri și expoziții tematice precum și întâlniri cu specialiști care să prezinte în mod interactiv teme legate de violența școlară, la care să fie implicați atât elevii cât și cadrele didactice și părinții.

De asemenea, este foarte important ca profesorii să conștientizeze faptul că în timpul orelor de dirigințe trebuie să se vorbească deschis despre cauzele care au dus la declanșarea unei situații violente existente în interiorul unității de învățământ, precum și în vecinătatea acesteia. Trebuie încurajată exprimarea opiniei elevilor privind aceste situații și posibile căi de soluționare, precum și exprimarea liberă vis-a-vis de tipurile de agresori, mai ales în cazurile în care acesta îi amenință pe ceilalți colegi elevi.

EUROPEAN UNION

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

2.4.3. Instrumente de comunicare

Una dintre cele mai bune soluții în vederea prevenției comportamentelor violente ale elevilor este demararea unui proces intens de comunicare cu aceștia, proces care să includă instrumente din cele mai variate și în același timp adecvate comunicării cu această grupă de vârstă. Astfel, este recomandabilă organizarea unor dezbateri referitoare la legislația specifică în cazul unor manifestări violente, dar și la regulamentul școlar și la modul în care vor fi sancționați în situația în care comportamentul lor nu este cel adecvat.

O modalitate facilă de a-i determina pe elevi să respecte regulile liceului este implicarea lor în elaborarea regulamentului de ordine interioară, îndemnul de a propune sancțiuni sau limite referitoare la manifestările din cadrul instituției.

Ar trebui încurajată participarea activă în timpul orelor de dirigenție când se dezbate probleme referitoare la violență, dar și în cadrul proiectelor desfășurate la nivel local/județean/național pe aceeași temă; în egală măsură, tinerii pot fi îndemnați să se alăture ONG-urilor sau organizațiilor civice care militează/defășoară campanii anti-violență, indiferent de natura acesteia.

Un alt aspect de care trebuie ținut cont se referă la instrumentele utilizate în comunicarea cu elevii. Cel mai accesat mijloc de informare de către elevi este cu siguranță internetul. Astfel, transmiterea unor mesaje online se va dovedi eficientă pentru tineri având în vedere pasiunea lor pentru acest mediu. Canalele de comunicare trebuie alese cu grijă pentru a fi dintre cele accesate de elevi dar în același timp să se încadreze în site-urile informative, cu conținut educativ. Materialele promovate trebuie să fie suficient de bine elaborate și inventive pentru a atrage atenția tinerilor.

Atragerea elevilor în proiecte și lansarea de discuții pe tema violenței în cadrul orelor de dirigenție va constitui cu siguranță o modalitate de a preveni o serie din manifestările necorespunzătoare ale tinerilor.

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ
JANUARIE 2013

ROMANIA

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

2.6.2. Tipuri de mesaje

Comunicarea dintre profesori și părinții elevilor are la bază, cel mai adesea, o situație negativă de prezentat: profesorii doresc să comunice cu părinții atunci când elevul nu își îndeplinește sarcinile școlare corespunzător (nu vine la școală, nu-și face temele, nu e disciplinat etc.), iar părinții solicită comunicarea cu profesorii atunci când nu sunt mulțumiți de anumite aspecte ale vieții școlare sau, mai ales, când copiii – victime le-au adus la cunoștință un act de violență școlară.

Identificarea principalelor cauze ale unei comunicări ineficiente profesor – părinții sunt problemele de ascultare, lipsa conexiunii inverse, rezistența la critică, percepția selectivă și subiectivitatea, inadvertențe de limbaj, bariere culturale etc.

Cea mai întâlnită cauză a comunicării dificile dintre profesor – părinte este utilizarea unui limbaj didactic, specializat, din partea profesorilor, în întâlnirile cu părinții, care nu ajută la îmbunătățirea comunicării în școală.

Ar fi de preferat ca profesorul diriginte să identifice părinți-resursă care să se implice în activitățile de prevenire sau în rezolvarea cazurilor de violență existente. De asemenea, este utilă inițierea unor programe destinate părinților, centrate pe conștientizarea, informarea și formarea cu privire la dificultățile de adaptare a copiilor la mediul școlar și la diferite aspecte ale violenței școlare.

În situația violenței școlare, părinții elevilor sunt cei care trebuie implicați și informați de către profesori cu privire la modul în care a fost gestionat un caz de violență și la acțiunile viitoare pentru a preveni astfel de manifestări.

Și în cazul lor, se impune acordarea unei atenții sporite comunicării, deoarece trebuie să fie asigurați că nu există nici un risc pentru copiii lor atunci când se află la școală. De asemenea, subiectul comunicării dintre profesori și părinți îl constituie și sancțiunile care au fost aplicate agresorului, precum și motivele acestuia de a acționa violent, după cum reies din ancheta școlară.

EUROPEAN UNION

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
AFECȚIUNII ȘCOLARII
IAȘI 2007-2013

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
IAȘI 2007-2013

IAȘI 2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
IAȘI 2007-2013

POSDRUMUL.TISE

psihopedagogică de la nivelul instituției de învățământ, fie în cadrul Centrelor Județene de Resurse și Asistență Educațională.

Elaborarea și derularea unor programe de asistență individualizată pentru elevii implicați în conflicte violente trebuie să urmărească în primul rând prevenirea apariției dispozițiilor afective negative precum ostilitatea, negativismul, resentimentul sau iritabilitatea. Este indicat ca psihologii școlari să îi ajute pe elevi să își amelioreze imaginea de sine prin încurajarea unui comportament care să exprime atitudine pozitivă față de sine, evaluarea corectă a percepțiilor despre calitățile și defectele personale precum și proiectarea unor experiențe și situații pozitive despre viitor. De asemenea, consilierul școlar trebuie să sprijine elevul în dobândirea autocontrolului privind impulsurile violente și a capacității de autoanaliză a propriului comportament.

De asemenea, consilierii școlari trebuie să asiste și cadrele didactice pe problematica prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar.

2.7.3. Instrumente de comunicare

Consilierul școlar și elevii comunică cel mai adesea față în față, prin telefon sau, mai nou, pe Internet, prin e-mail sau Instant Messages. Față în față consilierul poate utiliza ca instrument de comunicare diverse chestionare, teste psihologice standard sau atipice cu subiectul violenței școlare, cu scopul creării unui climat de apropiere, propice sfătuirii și consilierii.

În cazul elevului – agresor care a săvârșit acte de violență se impune crearea unui program de asistență individualizată pentru a reduce riscul de repetare a unor astfel de manifestări.

Relaționarea și comunicarea consilierului școlar cu elevii pe tema violenței în școli se poate realiza, de asemenea, prin desfășurarea lecțiilor de consiliere, aceste tipuri de lecții ținându-se, de obicei, în cadrul orelor de dirigenție, unde elevii sunt familiarizați cu ceea ce înseamnă consiliere.

În activitățile de consiliere în grup nu se pot utiliza metode didactice tradiționale, pentru că formarea unui sistem de valori, convingeri și atitudini sănătoase în ceea ce privește violența din mediul școlar nu se poate realiza prin prelegeri, ci doar făcând din elevi co-participanți la propria lor formare. Metodele interactive de grup (dezbateri, problematizarea, jocurile de rol etc.) sunt cele mai eficiente pentru atingerea obiectivelor

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

activităților de consiliere pe tema violenței școlare. Elevii încep astfel să se obișnuiască cu regulile de comunicare între ei, de întraajutorare, cu munca în echipa.

2.7.4. Frecvența comunicării

Comunicarea consilierului școlar cu elevii agresori și cu cei agresati trebuie să se realizeze cu o frecvență stabilită de la caz la caz, în funcție de personalitatea, deschiderea elevilor implicați și în funcție de particularitatea și gravitatea cazului de violență. Totuși o întâlnire o dată pe săptămână cu elevii din familii cu probleme, care pot deveni în timp elevi – agresori, ar fi extrem de indicată.

2.8. Comunicarea consilieri școlari – părinți

2.8.1. Subiecții comunicării

Consilierii școlari sunt cei care îi pot face pe părinți să-și cunoască copilul și din ipostaza de persoană aflată într-o colectivitate, ei fiind o punte de legătură între școală și părinți.

2.8.2. Tipuri de mesaje

Consilierii școlari trebuie să informeze părinții copiilor cu probleme asupra existenței unor devieri de comportament. Este necesar ca părinților să le fie transmise date exacte despre modul în care aceștia se comportă în cadrul școlii, în relațiile cu profesorii, cu ceilalți elevi și cu psihologii școlari pentru a începe procesul de corecție a comportamentului încă din interiorul familiei.

Este indicat ca psihologii școlari, împreună cu directorul școlii să colaboreze cu Federația Națională a Părinților și informarea părinților cu privire la serviciile pe care unitatea școlară le poate oferi în scopul prevenirii și combaterii violenței școlare, precum și pentru îmbunătățirea relațiilor dintre părinți și copii. Este foarte important ca părinții elevilor să fie informați cu privire la faptul că pot beneficia de consiliere gratuită și asistență psihologică, împreună cu copilul. Dacă se observă că familia respectivă are nevoie de asistență specializată din partea altor instituții precum Direcția Generală de Asistență Socială, clinici sau spitale de stat, etc, consilierul școlar trebuie să sprijine părinții în solicitarea ajutorului. De asemenea, dacă în urma cercetărilor asupra familiilor elevilor cu

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
MUNCII, CERCETĂRII
ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE

MINISTERUL
FAMILIEI, COPILULUI
ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

potențial de risc violent, se observă cazuri de familii cu comportament violent față de copii, se va semnala acest fapt și în cazuri extreme se va sugera autorităților competente participarea la procedurile de plasament familial. În aceste cazuri, școala va colabora cu toate instituțiile cu responsabilități în acest domeniu: Autoritatea Tutelară, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Consiliile Județene pentru protecția copilului, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului.

Totodată, consilierul școlar trebuie să îl ajute pe directorul școlii în identificarea unor părinți-resursă care să se implice în activitățile de prevenire sau în rezolvarea cazurilor de violență existente în cadrul unității școlare.

2.8.3. Instrumente de comunicare

Printre instrumentele de comunicare care pot fi folosite de consilierul școlar în cazul fenomenului de violență școlară fac parte lectoratele cu părinții, în care părinții pot fi puși la curent cu detalii privind comportamentul școlar al copiilor lor.

Se pot organiza activități părinți – copii pe tema violenței din mediul școlar la nivelul unității de învățământ cu scopul oferirii unor exemple de conduită corectă a unui elev în cadrul școlii.

Lecțiile deschise cu profesorul – psiholog la care să participe și părinții pot fi un alt instrument folosit de consilieri în comunicarea cu părinții. De asemenea, sunt indicate ședințele de consiliere de grup pentru părinți pe tema violenței în școală.

2.8.4. Frecvența comunicării

Se impune comunicarea imediată post-conflict violent cu părinții copilului – agresor și cu cei ai copilului – victimă. Consilierii școlari trebuie să mențină relația cu părinții, în scopul observării modificărilor de comportament atât în sens pozitiv, cât și în sens negativ și în scopul intervenirii în timp util pentru prevenirea actelor de violență repetate.

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI SPORTULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

2.9. Comunicarea elevi – elevi

2.9.1. Subiecții comunicării

Elevii reprezintă unul din cele mai dificile grupuri deoarece, de cele mai multe ori, din rândul lor face parte și agresorul și victima. Comunicarea elevi – elevi este una pe orizontală, mai exact, intragrupala. Relațiile dintre elevi sunt directe, de tipul față în față, aceasta însemnând că fiecare poate comunica și face schimb de informații cu toți ceilalți în timp real.

2.9.2. Tipuri de mesaje

La nivelul elevilor, în cazul violenței școlare se pot identifica trei tipuri de mesaje. Primul tip face referire la ceea ce elevul – agresor trebuie să comunice profesorului – diriginte, directorului și consilierului școlar. Elevul agresor trebuie să ofere posibile explicații pentru actele sale de violență, care să îl justifice în fața Comisiei de disciplină din școală.

Al doilea tip de mesaj este cel al elevului agresat, care trebuie să comunice în timp util incidentul profesorilor și consilierilor școlari.

Elevilor – martori le revine sarcina de a comunica imediat datele incidentului cât mai detaliat și mai obiectiv posibil, în scopul identificării elevilor responsabili de actul de violență comis și a contextului în care s-a produs agresiunea.

2.9.3. Instrumente de comunicare

Elevii comunică între ei verbal, față în față sau prin scris (bilețele, sms-uri).

În ceea ce privește violența școlară, reprezentanții elevilor la nivelul Consiliilor de Administrație pot comunica prin diverse proiecte măsuri de prevenire și soluționare a cazurilor de violență.

De asemenea, ei pot semnala verbal și în scris, printr-o sesizare sau reclamație orice formă de tensiune creată de un elev sau de un cadru didactic în timpul procesului de instruire și în pauze.

Ar fi indicat ca șefii de clasă sau reprezentanții elevilor din Consiliul de Administrație să organizeze dezbateri între elevi pe tema violenței din școli, în care tinerii să-și exprime deschis părerea despre cauzele și factorii care favorizează apariția violenței în perimetrul școlii.

PROIECT FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL NAȚIONAL AL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL NAȚIONAL AL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL NAȚIONAL AL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

EXERCITIU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

POSDRUMUL.TISE

Un alt instrument de comunicare pe care elevii ar putea să-l utilizeze în cazul violenței în școală ar fi evenimentele în cadrul cărora elevii – agresori, care și-au corectat în timp comportamentul să fie premiați cu o diplomă simbolică, pentru a li se recunoaște oficial efortul depus în vederea schimbării comportamentului și pentru a fi motivați chiar din interiorul colectivității să-și mențină buna conduită.

Consiliul Elevilor trebuie să își organizeze planul de activități în așa fel încât să poată implementa și dezvolta propriile strategii de luptă împotriva violenței, precum implicarea în organizarea unei săptămâni anti-violență sau conceperea de sloganuri și concepte pentru campaniile interne de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar.

2.9.4. Frecvența comunicării

Dintre toate categoriile de publicuri interne ale școlii, elevii comunică cel mai mult între ei, având în vedere numărul de ore petrecut împreună zilnic. Pentru antrenarea elevilor într-un proces comunicativ eficient este necesar ca în practica educațională să fie găsite modalități eficiente de intensificare a interacțiunilor elev – elev în planul schimbului informațional și interpersonal.

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

III. COMUNICAREA EXTERNĂ A INSTITUȚIEI

3.1. Comunicarea externă cu Inspectoratele Școlare Județene

Inspectoratul Școlar Județean este instituția care supraveghează îndeaproape activitatea unităților de învățământ din raza lor administrativă, astfel încât trebuie informate cu privire la toate deciziile a căror aprobare intră în sfera lor de competență. De asemenea, este indicat ca unitatea de învățământ să informeze și să comunice cu inspectoratul județean cu privire la orice problemă deosebită apărută în sfera activităților de zi cu zi pe care le desfășoară. O bună comunicare între aceste două instituții duce la fluidizarea activității și la prevenirea și gestionarea corectă a problemelor care pot apărea. Comunicarea corectă poate preîntâmpina apariția situațiilor de criză.

3.1.1. Subiecții comunicării instituționale

Este indicat ca directorul instituției de învățământ să informeze periodic reprezentanții Inspectoratului Școlar de care aparține instituția cu privire la conflictele violente care au loc în mod curent în unitatea respectivă de învățământ, precum și referitor la toate măsurile și acțiunile adoptate de către managementul școlii în vederea prevenirii și combaterii violenței.

În cazul în care conducerea instituției de învățământ consideră că un conflict a degenerat într-o situație de natură violentă sau deosebit de violentă, din punct de vedere comunicațional, această problemă trebuie să fie imediat și fără întârziere prezentată conducerii inspectoratului în integralitatea ei, astfel încât reprezentanții acestuia să poată avea o viziune de ansamblu asupra situației și să contribuie la gestionarea situației de criză.

Este indicat ca directorul școlii să comunice periodic cu reprezentanții Comisiei Județene de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar, cea care elaborează Planul ISJ/ISMB privind reducerea fenomenului violenței în mediul școlar.]

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

3.1.2. Tipuri de mesaje

Managementul instituției de învățământ trebuie să înștiințeze ISJ-ul de fiecare dată când un incident de natură violentă, indiferent că ne referim la violența fizică sau la violența verbală/psihologică (insultă, batjocoră, tachinare, harțuire, amenințare) are loc în cadrul școlii respective. Este de preferat ca informarea să se facă prin detalierea desfășurării evenimentului, precum și oferirea unor prime măsuri de soluționare a incidentului sau de sancțiune a agresorilor. În funcție de gravitatea incidentului, măsurile de soluționare sau de sancțiune pot fi transmise sub formă de înștiințare asupra adoptării măsurilor respective.

După încheierea incidentului, este indicat ca managementul instituției în care a avut loc cazul de violență să aibă în arhivă un raport detaliat asupra cazului și a măsurilor de soluționare, care poate fi înaintat inspectorului școlar general sau reprezentantului Comisiei de prevenire și combatere a violenței din cadrul ISJ. Este de preferat să se folosească fraze de o lungime medie și paragrafe centrate asupra unei singure idei.

Semestrial, președintele Comisiei pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar, adică directorul școlii, va înainta Consiliului Profesorat un raport referitor la elaborarea, aplicarea și evaluarea modului de îndeplinire a obiectivelor incluse în Planul Operațional al Unităților școlare privind reducerea fenomenului violenței. În urma unor solicitări exprese, aceste rapoarte semestriale vor fi înaintate Inspectoratului Școlar Județean și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Comisia pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar, de la nivelul unității școlare va fi formată din: directorul unității de învățământ, un director adjunct, coordonatorul de proiecte și programe educative-șeful comisiei diriginților. Pe lângă aceștia, se vor alege 4-6 reprezentanți ai cadrelor didactice, aleși de Consiliul Profesorat, 1-2 reprezentanți ai autorității publice locale, 2-4 reprezentanți ai asociației de părinți aleși de Consiliul reprezentativ al părinților, 2-4 elevi din clasele a IX-a, a XII, aleși de Consiliul elevilor. Comisia pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar este responsabilă de elaborarea, aplicarea și evaluarea modului de îndeplinire a obiectivelor incluse în Planul operațional al unității școlare privind reducerea fenomenului violenței.

Modelul Planului operațional minimal al unității școlare privind reducerea fenomenului violenței în mediul școlar trebuie să includă elementele minime obligatorii pentru orice unitate școlară în elaborarea propriei strategii educaționale, și totodată trebuie să ofere

EUROPEAN UNION

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN

MINISTERUL EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

EXERCITIU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

3.1.4 Frecvența comunicării

Ori de câte ori au loc incidente de natură violentă, indiferent că ne referim la violența fizică sau la cea verbală, ISJ –ul va fi înștiințat de existența acestor cazuri, precum și de măsurile adoptate în vederea soluționării acestora.

Lunar, managementul școlii va trimite către Inspectorul Școlar Județean, respectiv către coordonatorul Comisiei pentru prevenirea și combaterea violenței, un raport al activităților întreprinse de cadrele didactice din școala respectivă, în vederea stopării răspândirii și combaterii fenomenului de violență în școală. De asemenea, semestrial, se vor transmite informații cu privire la organizarea programului operațional lunar specific.

3.2. Comunicarea cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

3.2.1. Subiecții comunicării cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

Informațiile transmise de către conducerea unei unități de învățământ către reprezentanții Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului vor fi trimise prin intermediul Inspectoratului Școlar Județean, respectiv cu sprijinul Comisiei Județene de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar.

În cazul incidentelor de natură violentă gravă, conducerea școlii se va adresa directorului general al Direcției Generale Management Învățământ preuniversitar din cadrul MECTS, precum și conducerii Consiliului Național pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar.

3.2.2. Tipuri de mesaje

Cazurile grave de violență petrecute în interiorul sau în apropierea unității școlare sunt cele care atrag de cele mai multe ori atenția presei, și deci atenția opiniei publice în general. De aceea, este de dorit ca în cel mai scurt timp de la producerea incidentului să se comunice toate informațiile privitoare la izbucnirea și desfășurarea agresiunii către reprezentanții MECTS.

De cele mai multe ori, incidentul care va fi transmis către MECTS nu poate fi soluționat pe plan local și necesită adoptarea unor decizii din partea ministerului. Mesajul

transmis de către conducerea școlii, prin intermediul ISJ va conține informații exacte, necontradictorii, descriptive, în care să se specifice consecințele concrete ale incidentului și măsurile imediate luate de instituția de învățământ. Comunicarea corectă a informațiilor către MECTS îi ajută pe reprezentanții săi să-și întemeieze deciziile pe o situație exactă și nu pe viziunea construită de presă. Trebuie să se țină cont de faptul că pentru fiecare organizație sau instituție care dorește să afle informații despre relatarea cazurilor de violență izbucnite în cadrul școlii respective, trebuie să se construiască un mesaj specific, în funcție de interesul și de gradul de implicare a acestora, avându-se în vedere faptul că informațiile trebuie să corespundă pentru fiecare tip de mesaj în parte.

În perioadele de normalitate, atunci când instituția de învățământ nu se confruntă cu cazuri grave de violență, informațiile transmise către reprezentanții MECTS vizează modul de desfășurare a planului de acțiuni referitoare la Strategia națională pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar. Așadar, conducerea școlii va trimite periodic raportări cu privire la desfășurarea campaniilor sau a programelor inițiate pe plan local, singuri sau în parteneriat cu alte organizații sau instituții, în ceea ce privește prevenirea fenomenului de violență în școală.

3.2.3. Instrumente de comunicare folosite în raport cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

Toate informațiile transmise către reprezentanții MECTS trebuie să fie trimise în mod oficial. Astfel, în cazul în care instituția de învățământ se confruntă cu un caz de violență, se va folosi comunicarea scrisă sub formă de înștiințare, informare sau raportare. Indiferent de forma de expunere a informațiilor, documentul va fi redactat pe foaie cu antet al instituției și, acolo unde este cazul, va conține o solicitare de luare a unor măsuri în ceea ce privește sancționarea agresorului/agresorilor. Documentul va fi parafat cu ștampila unității de învățământ și va fi semnat de conducerea școlii. Ca și modalități de transmitere a informațiilor se recomandă faxul sau e-mailul în cazul în care este nevoie de transmiterea rapidă a informațiilor, precum și trimiterea documentelor prin curierat sau poștă.

EUROPEAN UNION

MINISTERUL NAȚIONAL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL NAȚIONAL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL NAȚIONAL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

EXERCITIU

MINISTERUL
AL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII,
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

3.2.4. Frecvența comunicării cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

Cazurile grave de violență se vor raporta imediat după declanșare către reprezentanții MECS. De asemenea, semestrial se vor trimite raportări cu privire la îndeplinirea activităților înscrise în planul acțiunilor de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar. Tot semestrial este de preferat să se transmită și planning-ul instituției de învățământ referitor la parteneriatele pe care urmează să le încheie, pe plan local, pentru a veni în sprijinul Strategiei naționale de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar.

3.3. Comunicarea cu Casele Corpului Didactic

Pe lângă rolul său de formator al personalului didactic și auxiliar al instituțiilor de învățământ preuniversitar, conform nevoilor proprii pe plan local, Casa Corpului Didactic are și un rol foarte important în acordarea suportului necesar școlilor, în vederea realizării unor activități care să vină în sprijinul prevenirii și stopării violenței de orice natură.

3.3.1 Subiecții comunicării cu Casele corpului Didactic

Între directorul general al unei unități de învățământ și reprezentanții Casei Corpului Didactic din localitatea respectivă trebuie să existe o relație continuă de comunicare eficientă. Directorul Casei Corpului Didactic este cel care administrează, împreună cu reprezentanții din Consiliul de administrație al Casei Corpului Didactic, buna desfășurare a activităților întreprinse de o unitate de învățământ.

3.3.2. Tipuri de mesaje

Casa Corpului Didactic dintr-un anumit județ este cea care poate iniția și derula cu ajutorul managementului școlilor parteneriate cu alte instituții sau organizații, care pot veni în sprijinul implementării unor măsuri și activități referitoare la prevenirea și combaterea violenței. Astfel, pentru solicitarea unor parteneriate cu organizații care luptă împotriva violenței, directorul școlii va trebui să ceară suportul Casei Corpului Didactic din localitate. De

PROIECT FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

asemenea, pentru realizarea unor schimburi de experiență și de bune practici în domeniul prevenirii și combaterii violenței cu alte instituții de învățământ din țară sau din străinătate, managerul școlii trebuie să se adreseze conducerii Casei Corpului Didactic pentru a facilita derularea activităților.

Totodată, având în vedere că misiunea Caselor Corpului Didactic din România este de a asigura un management performant prin instituirea unui sistem educațional inovativ și informatizat în localitatea respectivă, se recomandă ca reprezentanții din conducerea școlilor să propună organizarea unor evenimente sau programe realizate în parteneriat cu alte organizații sau instituții, prin care să realizeze în bune condiții activitățile pentru care școala respectivă nu dispune de resursele necesare pentru a le derula pe cont propriu.

Periodic, conducerea școlii va transmite reprezentanților Casei Corpului Didactic o listă a cadrelor didactice care au desfășurat activități în vederea prevenirii și combaterii violenței.

Managerul școlii este cel care poate trimite cadrele didactice la activități de formare privind managementul clasei, organizate cu sprijinul Casei Corpului Didactic.

3.3.3. Instrumente de comunicare cu Casele Corpului Didactic

Dat fiind faptul că managerii unităților de învățământ efectuează periodic întâlniri formale cu reprezentanții Caselor Corpului Didactic, transmiterea informațiilor necesare se poate realiza pe parcursul acestor întâlniri.

Pentru cererile privind sprijinul în realizarea diferitelor parteneriate în domeniul prevenirii și combaterii violenței, transmiterea informațiilor se poate face prin intermediul unor solicitări oficiale .

3.3.4. Frecvența comunicării cu Casele Corpului Didactic

Exceptând întâlnirile solicitate de reprezentanții Caselor Corpului Didactic, managerul școlii se va adresa reprezentanților Casei ori de câte ori se va confrunta cu un conflict violent în cadrul școlii. este nevoie, însă, semestrial va înmâna acestora un raport despre cadrele didactice care au desfășurat activități în vederea prevenirii și combaterii violenței în școala respectivă. Acest raport va conține descrierea activităților desfășurate, precum și propuneri pentru inițierea și derularea altor programe specifice.

EUROPEAN UNION

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

3.5. Comunicare cu Autoritățile Publice Locale

Implicarea Autorităților Publice Locale în acțiuni de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar este foarte importantă deoarece școala este cea mai importantă instituție formatoare a unei comunități locale.

3.5.1. Subiecții comunicării cu Autoritățile Publice Locale

În localitățile foarte mici, cele mai importante persoane care formează nucleul reprezentanților acelei comunități sunt în mod tradițional primarul, directorul școlii și probabil doctorul acelei localități. Așadar, între conducerea unității de învățământ și conducerea localității trebuie să existe o relație de parteneriat și de sprijin reciproc permanent. Dacă ne referim la localitățile de mărime medie sau la orașele mari, directorul școlii trebuie să comunice toate deciziile importante privitoare la managementul unității pe care o are în subordine factorilor de decizie din administrația publică locală. Astfel, acesta se va adresa fie primarului, prefectului sau reprezentanților din Consiliul de administrație a localității respective.

3.5.2. Tipuri de mesaje

Sunt foarte multe modalități prin care reprezentanții administrației publice locale pot veni în sprijinul conducerii școlii în domeniul prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar. Chiar și prin promovarea unei culturi bazate pe nonviolență în rândul tuturor actorilor implicați în actul educațional, reprezentanții administrațiilor publice locale pot veni în întâmpinarea și în sprijinul prevenirii fenomenului de violență în rândul tinerilor.

Prin dezvoltarea unor programe de prevenire a violenței școlare, cu susținere din partea primăriei, unitatea de învățământ poate iniția o serie de parteneriate cu reprezentanții administrației publice în vederea identificării celor mai eficiente soluții pentru prevenirea și combaterea fenomenului de violență în școală.

Este recomandabil ca managerul școlii să se consulte cu reprezentanții administrației publice locale în vederea instituirii unui sistem performant de supraveghere în interiorul

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

intră numai sub jurisdicția managementului școlii sau pentru organizarea unor evenimente. Transmiterea informațiilor se va face prin e-mail sau prin fax.

3.5.4 Frecvența comunicării cu Autoritățile Administrației Publice Locale

Între unitatea de management a școlii și reprezentanții administrației publice locale trebuie să existe o colaborare permanentă, dată fiind importanța unui parteneriat solid între aceste două instituții extrem de importante într-o comunitate, fie ea o comunitate de mici dimensiuni sau un oraș mare.

3.6. Comunicarea cu Inspectoratul Județean de Poliție

Inspectoratele Județene de Poliție au un rol foarte important în acordarea sprijinului unităților de învățământ din județul respectiv, precum și în vederea prevenirii și combaterii fenomenului de violență în mediul școlar. Acestea au un rol bine delimitat în organizarea unor campanii antiviolență, în parteneriat cu școlile din localitate, precum și în asigurarea liniștei și siguranței publice în insitutuțiile de învățământ.

3.6.1. Subiecții comunicării cu Inspectoratul Județean de Poliție

Managerii unităților de învățământ preuniversitar se vor adresa reprezentanților Inspectoratelor Județene de Poliție, respectiv Șefului Inspectoratului Județean de Poliție, în vederea acordării de sprijin pentru organizarea unor evenimente referitoare la stoparea și preîntâmpinarea manifestărilor violente în cadrul școlilor. În cazul în care Șeful Inspectoratului Județean de Poliție nu este disponibil, conducerea școlii se va adresa adjunctului șefului inspectoratului. Dacă se solicită sprijinul Poliției Comunitare persoana căreia este de preferat să se adreseze este directorul general al Poliției Comunitare.

EUROPEAN UNION

ROMANIA
ROMANIA

MINISTERUL
EȘCOLII ȘI ȘCOLII

MINISTERUL
EȘCOLII ȘI ȘCOLII

MINISTERUL
EȘCOLII ȘI ȘCOLII

ȘCOLII

MINISTERUL
EȘCOLII ȘI ȘCOLII

ȘCOLII

3.6.2. Tipuri de mesaje

Principala responsabilitate a organelor de Poliție în cadrul școlilor este aceea de a veghea, preîntâmpina și stopa existența și răspândirea comportamentelor violente, atât în interiorul unității de învățământ, cât și în vecinătatea acesteia.

Astfel, conducerea școlii trebuie să acorde sprijin Poliției în consilierea și informarea elevilor în vederea prevenirii și stăpânirii unor conflicte violente, prin furnizarea tuturor informațiilor necesare identificării și supravegherii elevilor cu potențial ridicat de manifestare a unor comportamente violente. Reprezentanții școlii vor pune la dispoziția organelor de Poliție baza de date cu elevii violenței din cadrul școlii.

Se dorește crearea unui parteneriat între școală și Poliție în scopul identificării principalelor cauze generatoare de violență, cât și a modalităților eficiente prin care acest fenomen poate fi combătut.

De asemenea, managerul școlii va organiza împreună cu reprezentanții Inspectoratului Județean de Poliție sau cu reprezentanții Poliției Comunitare, diverse campanii, programe sau evenimente pe tema prevenirii și stopării fenomenului violenței în mediul școlar. „Săptămâna antivolență” este un eveniment des întâlnit în instituțiile de învățământ românesc, organizarea și desfășurarea sa facându-se în mare parte cu ajutorul Inspectoratului Județean de Poliție sau cu sprijinul Poliției Comunitare. Așadar, trebuie să existe o relație strânsă între instituțiile care asigură ordinea și siguranța în localitatea respectivă și școală și să se comunice frecvent problemele întâmpinate în interiorul școlii. Este indicat să se organizeze periodic în școli sesiuni de informare și de consiliere a elevilor cu privire la consecințele pe care le au agresiunile violente și să li se ofere acestora modele de bune practici și comportament.

Totodată, Consiliul de Administrație al unității școlare, pe baza colaborării cu instituții abilitate precum Poliția, trebuie să asigure eficient paza și securitatea unității școlare prin realizarea unui sistem de depistare și informare cu privire la cazurile de agresivitate din preajma, incinta și interiorul unității școlare.

EUROPEAN UNION

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

EXERCITIU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

3.6.3. Instrumente de comunicare

Ca și instrument de comunicare, atunci când instituția de învățământ se confruntă cu un incident grav și este necesară contactarea urgentă a organelor de Poliție, este indicat să se folosească comunicarea prin intermediul telefonului. Astfel informația va fi rapidă și nu se va pierde mult timp.

În cazul în care managerul școlii solicită sprijinul Poliției pentru organizarea diferitelor evenimente sau programe, este de preferat să se folosească o abordare oficială. Astfel, se recomandă comunicarea informațiilor în scris, sub forma unei solicitări sau adrese oficiale și transmiterea datelor prin intermediul faxului sau e-mailului. De asemenea, managerul școlii poate solicita o întâlnire informală cu reprezentatul Inspectoratului Județean de Poliție sau cu cel al Poliției Comunitare, astfel încât toate informațiile să fie discutate în amănunt.

3.6.4 Frecvența comunicării cu Inspectoratul Școlar Județean

Este recomandat să se organizeze în cadrul școlilor, semestrial, cu ajutorul organelor de Poliție, ședințe de informare, consiliere sau workshopuri pe teme referitoare la prevenirea și stoparea fenomenelor de violență în școli. Astfel, pe lângă faptul că vor fi informați pe această temă, elevii vor căpăta sentimentul de siguranță în interiorul școlii.

Totodată, semestrial, conducerea școlii va informa Inspectorul județean de Poliție cu privire la gradul de infracționalitate existent în cadrul școlii și va înainta acestuia un raport în care vor fi înscrși toti elevii care au manifestat comportamente violente sau cei care prezintă un risc ridicat de agresivitate.

În cazul în care în interiorul școlii se declanșează un incident de natură violentă gravă, se va solicita suportul Poliției imediat după producerea acestui incident.

3.7. Comunicare cu Direcțiile județene de Sănătate Publică

Direcția de Sănătate Publică a unui județ este de obicei un serviciu public deconcentrat cu personalitate juridică, subordonat Ministerului Sănătății, care realizează politicile și programele naționale de sănătate, elaborează programe locale, organizează

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
PUBLICĂ ȘI ÎNCĂLEZĂRII
FAMILIEI

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
PUBLICĂ ȘI ÎNCĂLEZĂRII
FAMILIEI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE

POSDRUMI.TISE

structurile sanitare, evidențele statistice pe probleme de sănătate, precum și de planificare și derulare a investițiilor finanțate de la bugetul de stat pentru sectorul de sănătate.

3.7.1. Subiecții comunicării

În contextul descentralizării instituțiilor de învățământ preuniversitar din România, menținerea unei legături între managementul școlii și reprezentanții Direcției județene de sănătate publică este foarte importantă. Instituția de învățământ se va adresa cu precădere conducerii Direcției județene de Sănătate Publică. Conducerea Direcției de Sănătate Publică este asigurată de un comitet director, compus din director executiv și directorii executivi adjuncți. În cazul unor epidemii, în cadrul școlii se va crea un comitet format din cadre didactice, care va avea ca responsabilitate principală ținerea sub control a situației cu elevii bolnavi din instituția respectivă și comunicarea acestor date către reprezentanții Direcției de Sănătate Publică.

3.7.2. Tipuri de mesaje

Exceptând situațiile speciale, precum existența unei epidemii generale, instituția de învățământ va colabora cu Direcția județeană de Sănătate Publică în vederea organizării diferitelor proiecte în domeniul sănătății publice în colaborare cu autoritățile locale, cu alte instituții de învățământ și organizații guvernamentale și nonguvernamentale, cu scopul de a asigura o bună educație sanitară elevilor din localitatea respectivă. De asemenea, conducerea școlii va acorda sprijin Direcției de Sănătate Publică în coordonarea și implementarea programelor naționale de sănătate, pe care le derulează în teritoriul arondat, în elaborarea raportului de sănătate a comunității școlare și a raportului stării de sănătate în relație cu factorii de risc din mediul școlar.

Totodată, organizarea unor campanii și work-shopuri de informare în școli, cu privire la consecințele medicale grave pe care manifestările violente le pot avea, presupune o colaborare strânsă între instituția de învățământ și reprezentanții Direcției de Sănătate Publică.

EUROPEAN UNION

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

EXERCITIU

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘI TINERETULUI

3.7.3. Instrumente de comunicare

Relația de colaborare dintre instituția de învățământ și Direcția județeană de Sănătate Publică presupune o comunicare directă astfel încât principalele canale de comunicare folosite vor fi telefonul, e-mailul și faxul. Este de recomdat să se folosească o exprimare oficială iar mesajul transmis să conțină informații clare și obiective.

3.7.4 Frecvența comunicării

Pentru asigurarea unei situații bune în ceea ce privește starea de sănătate a elevilor din cadrul instituției școlare, este recomandat să se efectueze lunar un control riguros realizat de un reprezentant al Direcției de Sănătate Publică, împreună cu asistenta medicală din cadrul școlii. De asemenea, cu o frecvență asemănătoare este recomandabil să se organizeze în parteneriat cu Direcția de Sănătate Publică, activități care să îi implice pe elevi în mod activ în conștientizarea necesității asupra controlului stării de sănătate.

3.8. Comunicarea cu instituțiile de presă

3.8.1. Subiecții comunicării cu presa

În cazul comunicării cu presa, instituția de învățământ va delega un purtător de cuvânt care să transmită către mass-media punctul de vedere al școlii asupra incidentului de violență declanșat. Această persoană va fi numită de conducerea școlii, pe baza capacității persoanei respective de a comunica corect din punct de vedere gramatical, fluent și într-o manieră deschisă informațiile pe care presa le solicită. Alegerea unei singure persoane care să prezinte punctul de vedere al instituției este de preferat pentru evitarea discursului ambiguu sau a discursului în contradictoriu.

Politica comunicațională a unității de învățământ se va îndrepta către toate organele de presă în mod direct, dacă procedurile nu prevăd altfel.

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE ȘI
INOVĂRII

3.8.2. Tipuri de mesaje

În situația declanșării unui incident de natură violentă extrem de grav, care în mod normal atrage atenția mass-media, este necesar să se asigure în mod rapid și onest informațiile solicitate de presă.

Într-o perioadă de criză, orice distorsionare a informațiilor legate de desfășurarea cazului de violență, va accentua și mai mult gravitatea cazului. Astfel, dacă mesajele pleacă incomplete, ambigue sau contradictorii chiar din interiorul unității de învățământ, rezultatul va fi o sumă de informații contradictorii, provenite atât din surse oficiale, cât și neoficiale, care conduc la situația în care fiecare jurnalist își va construi propria versiune asupra incidentului respectiv, prezentându-l astfel opiniei publice în mod eronat.

Astfel, în situații în care unitatea de învățământ se confruntă cu cazuri de violență gravă, este de preferat să se abordeze un model de comunicare rapidă, exactă și transparentă. În aceste cazuri, un comportament transparent din partea conducerii școlii este cea mai bună soluție deoarece comunicarea inefficientă într-o situație de criză poate transforma o situație dificilă într-un dezastru.

Absența unor strategii adecvate de comunicare cu presa conduce la circulația unor versiuni distorsionate ale incidentului. Lipsa de comunicare, de transparență, furnizarea unor informații false generează reacții puternice din partea presei. Astfel, ceea ce se transmite presei în legătură cu declanșarea și desfășurarea unui incident violent în interiorul sau în proximitatea școlii trebuie să fie punctul de vedere clar al școlii asupra faptelor desfășurate, însoțit de un prim set de măsuri care se vor lua de către conducerea școlii, în ceea ce privește soluționarea conflictului.

De cele mai multe ori, în România relația unei instituții de învățământ cu mass-media, în general, durează atât cât durează și rezolvarea conflictului declanșat în acea școală, dat fiind și interesul presei pentru evenimentele de natură negativă. Pentru a contracara acest fapt, este recomandat ca atât înainte cât și după încheierea cazului de violență din unitatea de învățământ, reprezentanții din conducerea școlii să trimită periodic instituțiilor de presă comunicate care să conțină informații despre rezolvarea în bune condiții a conflictului asupra căruia s-a manifestat un interes din partea mass-mediei.

EUROPEAN UNION

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

Facând abstracție de evenimentele negative care se desfășoară în școli, reprezentanții din conducerea acestor instituții pot informa organele de presă și în legătură cu activitățile și programele pe care intenționează să le întreprindă în domeniul prevenirii și combaterii violenței în școli, sau asupra altor activități de natură educațională, culturală sau de divertisment. Pentru a menține o relație bună cu instituțiile de presă, conducerea școlii poate invita jurnaliștii să ia parte la diferite evenimente organizate în cadrul școlii. Astfel, vor putea să promoveze și aspectele pozitive ale unității de învățământ, cum ar fi rezultatele bune ale unor elevi sau, de ce nu, oferta educațională a școlii. În scopul promovării sau a atragerii de parteneri și sponsori, conducerea școlii poate organiza periodic întâlniri informale cu jurnaliștii.

3.8.3. Instrumente de comunicare cu presa

Atunci când instituțiile de învățământ inițiază orice fel de legatură cu mass-media, cea mai eficientă tehnică de comunicare este comunicatul de presă.

Deoarece este foarte important ca unitatea de învățământ în care s-a sesizat un caz de violență să fie prima care relatează faptele întâmplate, trebuie să se redacteze și să se transmită urgent presei un comunicat. Acesta poate fi folosit și pentru informarea rapidă a altor instituții precum ISJ, MECTS, Inspectoratul județean de Poliție sau Casele Corpului Didactic. Un comunicat transmis rapid arată presei că unitatea respectivă de învățământ este deschisă către așteptările mass-mediei. În plus, chiar dacă nu conține informații extrem de precise și conține mai multe informații de background, el temperează pentru moment interesul jurnaliștilor.

Un alt instrument extrem de eficient de comunicare este conferința de presă. În funcție de gravitatea cazului și de interesul presei asupra evenimentului, managementul școlii va decide organizarea unei conferințe de presă, cerând în prealabil sfatul și sprijinul ISJ. Dacă se ia hotărârea de a se organiza o conferință de presă, atunci ea trebuie să fie condusă de o persoană cu experiență în comunicarea cu presa. Eventual, se va cere sprijinul reprezentantului ISJ responsabil cu relația cu mass-media (purtătorul de cuvânt al ISJ).

În cazul în care reprezentanții școlii nu sunt bine pregătiți sau nu dețin informații suficiente, este de preferat să se evite organizarea unei conferințe de presă.

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

Agresorul a fost reținut de către organele de Poliție sosite la locul incidentului la solicitarea conducerii școlii și reținut cu propunere de arest preventiv.

Conducerea unității de învățământ a demarat măsurile necesare pentru exmatricularea elevului agresor și pentru restabilirea ordinii și siguranței în interiorul și în apropierea unității școlare.

POSDRUM/1.1/SIE

3.9. Comunicarea în mediul on-line

3.9.1. Subiecții comunicării

Dacă vorbim despre comunicarea în mediul online, ne referim în primul rând la informarea și promovarea către publicul larg cu privire la toate aspectele importante ale desfășurării activității unei instituții de învățământ. Conducerea școlii trebuie să fie la curent cu toate mijloacele moderne de informare și comunicare în mediul online, astfel încât să vină întâmpinarea cerințelor tuturor categoriilor de public care urmăresc online activitatea instituției de învățământ.

3.9.2. Tipuri de mesaje

Mediul online este cel mai bun mijloc de transmitere a informațiilor într-o manieră obiectivă, dar care să reprezinte întru totul punctul de vedere al conducerii școlii respective. Explicarea și detalierea izbucnirii unui conflict în interiorul școlii, printr-un comunicat de presă postat pe site-ul instituției, spre exemplu este una dintre cele mai la îndemână soluții pe care conducerea școlii le poate lua în timpul unei crize.

Pe de altă parte, promovarea ofertei educaționale, precum și a rezultatelor bune obținute de elevii instituției de învățământ prin intermediul tehnicilor de comunicare în mediul online este o soluție pe care ar trebui să o preia orice manager al unei unități de învățământ preuniversitar. De asemenea, promovarea și popularizarea unor modele de bune practici și a unor activități nonviolente întreprinse în interiorul școlii se poate face prin intermediul site-ului propriu al instituției sau prin alte mijloace de comunicare în mediul online. Chiar și planning-ul

EUROPEAN UNION

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

anual sau semestrial de măsuri în vederea prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar poate fi postat pe site sau promovat cu ajutorul altor instrumente de comunicare.

3.9.3. Instrumente de comunicare în mediul online

În condițiile generalizării folosirii noilor metode de transmitere a informațiilor cu ajutorul tehnologiei moderne, se impune în mod absolut ca fiecare unitate de învățământ să aibă o pagina web proprie și o adresă de e-mail a instituției.

Site-ul unei instituții a devenit în prezent cea mai frecventă sursă de informare a publicului larg. Acesta trebuie folosit ca mijloc suplimentar de transmitere a informațiilor, și nu trebuie să înlocuiască în situații de criză a instituției, comunicatul de presă sau raportul informativ.

Atunci când în cadrul unității de învățământ se declanșează un conflict care atrage atenția presei și a publicului larg, pe site-ul instituției se pot posta comunicatele de presă referitoare la acel conflict, precum și numeroase alte informații suplimentare, care permit situarea evenimentului în context. Elementele noi care apar pe parcursul timpului, despre conflictul respectiv pot fi de asemenea postate pe site, mai ales atunci când nu există timp efectiv pentru organizarea unei conferințe.

De asemenea, în procesul de transmitere a informațiilor către toate părțile implicate este extrem de eficient să fie transmise mesaje prin e-mail. În acest fel, toți cei implicați în conflict sau care trebuie să fie informați despre izbucnirea acestui incident pot afla din sursă sigură care este situația.

Site-ul instituției poate găzdui totodată informații despre toate proiectele, campaniile, programele sau măsurile inițiate de conducerea școlii în vederea prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar. Pentru un impact vizual puternic dar și pentru credibilitate, pe site este recomandat să se posteze cât mai multe fotografii din timpul desfășurării activităților specifice prevenirii fenomenului de violență, precum și testimoniale ale managementului școlii, cadrelor didactice, elevilor și părinților referitor la importanța acestor evenimente.

Forumul unei instituții este de asemenea o tehnică foarte importantă de comunicare. Prin definiție, forumul reprezintă o comunitate virtuală de oameni care discută probleme de interes comun. Astfel, forumul unei instituții de învățământ poate fi o importantă sursă de culegere a informațiilor referitoare la cauzele sau consecințele unui conflict școlar, precum și un important instrument de transmitere rapidă și directă a informațiilor.

Un alt instrument de comunicare în mediul online este blogul instituției de învățământ sau, de ce nu, blogul personal al managerului instituției respective de învățământ. În general, blog-urile sunt definite de personalitate, frecvența, interactivitate, conexiuni, fluxul de informație.

Primul element, și cel ce diferențiază blogurile de alte forme de comunicare online, este personalitatea, care include felul de a fi al autorului sau autoarei, opiniile și valorile sale, subiectivitatea și stilul propriu de scriere. Frecvența reflectă atât puterea de generare de conținut a blogger-ului, cât și versatilitatea platformei sau editorului, care permit și persoanelor fără cunoștințe tehnice să creeze și să modifice pagini web în timp foarte scurt. Interactivitatea este asigurată mai ales de funcția de adăugare de comentarii, pe care o au majoritatea platformelor, și pe care cititorii o consideră necesară. Conexiunile sunt o alta parte importantă a artei blog-ului, în contextul practicii frecvente de a da răspunsuri la post-urile altui autor în paginile blog-ului propriu.

3.9.4. Frecvența comunicării în mediul online

Pentru a-și dovedi eficiența, site-ul unei instituții trebuie să fie în permanență updatat și îmbogățit cu informații noi referitoare la activitățile întreprinse în interiorul școlii. Lunar, site-ul și forumul instituției de învățământ vor fi urmărite de o persoană delegată de conducerea școlii pentru a updata informațiile postate prin intermediul acestor instrumente de comunicare online.

complexă de factori care dau o viziune generală, o imagine de ansamblu asupra organizației respective.

Trebuie să avem în vedere că „o strategie de construire a imaginii unei organizații trebuie să urmărească, în primul rând, realizarea și consolidarea identității acesteia în mentalul grupurilor țintă relevante pentru echilibrul și funcționarea organizației.”⁴ Așadar trebuie stabilit clar ceea ce este instituția respectivă prin definirea identității acesteia și a ceea ce își propune, a rolului pe care îl are în spectrul colaborării cu celelalte instituții și companii atât la nivel local, național cât și internațional și ceea ce nu este prin definirea factorilor care o diferențiază de alte instituții și organizații de același tip. Aici vorbim strict despre rolul definit explicit și asumat, nu de partea identității care este implicită și tacită, dar care, la rândul ei, face parte prin cutuma locului din identitatea instituției respective.

Cel mai frecvent, termenul de *imagine* „se atribuie reprezentărilor, prin care se înțelege „modelul interiorizat” al obiectelor sau fenomenelor – o *prezență în mintea noastră a unor obiecte sau fenomene, independentă de excitarea actuală a organelor de simț*. Ele însă au la bază percepții sau fragmente, elemente ale unor percepții trăite anterior (de aici termenul de re-prezentare).”⁵ Prin „model interiorizat” trebuie să înțelegem însă participarea mai multor componente, și anume: a senzației, percepției, intelectului și memoriei, care, în final pe baza celorlalte structurează, reține și re-prezintă, aduce în actualitate la momentul solicitat retenția imaginii formate ca și proces finalizat de senzație, percepție, intelect și memorie. Important este și rolul memoriei, fără aceasta neputându-se vorbi despre imagini în sensul menționat mai sus, ci doar despre senzații.

Totodată „formularea unei strategii de imagine trebuie să țină seama de factorii strategici care definesc starea de ansamblu a organizației, situațiile favorabile care pot fi folosite de aceasta și elementele din mediul social care îi sunt potrivnice. Cei mai cunoscuți factori strategici, cu implicații majore asupra imaginii organizației sunt: punctele tari ale organizației, punctele slabe, ocaziile favorabile (oportunitățile) și amenințările. [...] Cele mai cunoscute tehnici de construire a imaginii organizației sunt: utilizarea “efectului haloului” (utilizarea imaginii unei organizații, unui individ sau unui fenomen, ce are deja reputație, pentru a obține un plus de credibilitate pentru organizația proprie).”⁶

⁴ Ion Chiciudean, *op.cit.*, p. 19

⁵ Andrei Cosmovici, *Psihologie generală*, Iași, Editura Polirom, 1996, p.127

⁶ Ion Chiciudean, *op.cit.*, p.19

EUROPEAN UNION

ROMANIA

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL NAȚIONALEI EDUCAȚII ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ROMANIA

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ROMANIA

4.2. Gestionarea crizei de imagine a instituțiilor publice

Gestionarea unei crize de imagine se poate face mai ușor, mai rapid și mai eficient dacă instituția respectivă și liderul ei au o reputație și o imagine bune, dacă instituția are o identitate corporativă puternică, dacă există o identitate organizațională la care se raportează cei care fac parte din instituția, dacă există personal abilitat a se ocupa de partea de comunicare, și, nu în ultimul rând, dacă managementul instituției acționează rapid, prompt, transparent și eficient, asigurând o comunicare optimă a instituției, atât intern, cât și extern. Foarte importantă în gestionarea unei crize de imagine este de asemenea existența unor rețele de comunicare interne și externe bine puse la punct, astfel încât să se poată asigura transmiterea aproape instantă a mesajului unitar, tuturor.

Pentru o bună gestionare a unei crize de imagine în cadrul unei instituții publice, trebuie alcătuită urgent echipa de lucru care se va ocupa de acest aspect (dacă nu există deja măcar la nivel de proceduri) care va fi formată din persoanele din conducerea instituției și din persoanele care sunt direct implicate în criza respectivă, plus responsabilul de comunicare și consilierul juridic care trebuie să supervizeze toate activitățile și procesele derulate în gestionarea crizei. Această echipa va elabora rapid strategia și planul de stopare a crizei, de diminuare a efectelor acesteia și de contracarare a factorilor ce au dus la producerea ei.

O bună gestionare a crizelor de imagine se face prin elaborarea de programe, de strategii, de analize instituționale care să determine punctele forte și punctele slabe, o bună comunicare internă și externă cu toți actorii implicați în activitățile de zi cu zi ale instituției, astfel încât orice situație de criză care ar apărea, dacă ar apărea, să vină pe un fond solid, unitar, puternic și bine gestionat, astfel încât efectele acesteia să fie minime și limitate. Printre factorii care ar duce la minimizarea efectelor unei potențiale crize ar fi: o bună identitate instituțională bine comunicată intern, reputația bună a instituției și a liderului, imaginea bună a acestora, notorietatea și cunoașterea programelor publice desfășurate de instituție, o bună comunicare cu exteriorul și cu mass media, etc.

Elementele care ar putea garanta reușita gestionării crizei de imagine ar fi: „implicarea conducerii în elaborarea planurilor de management al crizelor; [...] determinarea pericolelor și oportunităților; [...] definirea formelor de răspuns; [...] controlarea mediului; limitarea

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

daunelor: chiar dacă unele daune materiale nu pot fi stopate, cele referitoare la imaginea și reputația organizației pot fi controlate și reduse prin acțiuni eficiente de comunicare; rezolvarea crizei [...]; întoarcerea la normalitate; [...] evitarea repetării evenimentului;”⁷

Un rol important în situațiile de criză îl au și: efectul haloului, răsturnarea imagologică, multiplicatorii de imagine, diferențierea imaginii, precum și reputația și imaginea instituției respective; „efectul haloului” are un rol emoțional puternic; dacă acesta este pozitiv, masele vor tinde să empatizeze cu liderul; prin „răsturnarea imagologică” înțelegem „un ansamblu de activități de relații publice care urmăresc schimbarea în timp scurt a caracterului imaginii unei organizații - din preponderent negativă în preponderent pozitivă – prin asocierea produselor și serviciilor acestora cu evenimente pozitive de largă audiență și cu implicații majore în viața și activitatea oamenilor.”⁸

Cât privește multiplicatorii de imagine, aceștia se referă la „(angajați, foști membri ai organizației, clienți, vecini, admiratori, mass-media, etc. cu speranța că aceștia vor transmite mesaje relativ unitare);⁹ multiplicatorii de imagine au un rol foarte important, în funcție de sentimentul de apartenență al acestora la grup, mesajele transmise în perioadă de criză pot avea o susținere și o diseminare informală, creând coeziune, apartenență la grup și forță de reacție rapidă și unitară.

Multiplicatorii de imagine vor acționa eficient în cazul unei bune comunicări interne; în comunicarea internă stilurile de conducere implică „tipuri diferite de comunicare cu angajații: de la comunicare unidirecțională în cazul stilului autoritar la comunicarea bidirecțională în cazul stilului democratic, până la non-comunicare în cazul stilului permisiv.[...] satisfacția angajaților este mai ridicată în cazul stilului democratic, angajații fiind mai prietenoși și mai orientați spre grup; în cazul stilului de conducere autoritar, se înregistrează un potențial conflictual ridicat în colectivul de lucru și o agresivitate disimulată din cauza frustrării angajaților.”¹⁰

Diferențierea imaginii este de asemenea utilă în situațiile de criză, mai ales când ne referim la „diferențierea mesajului transmis, cu accent strict numai pe caracteristicile proprii organizației”.¹¹ Diferențierea imaginii este o modalitate de construire a imaginii care este mai des utilizată în cadrul instituțiilor private și prea puțin în cadrul instituțiilor publice. Imaginea

⁷ Cristina Coman, *op.cit.*, p. 155

⁸ Ion Chiciudean, *op.cit.*, p.21

⁹ *Ibidem*

¹⁰ Diana Maria Cismaru, *Comunicarea internă în organizații*, București, Editura Tritonic, 2008, p.34

¹¹ Ion Chiciudean, *op.cit.*, p.19

ROMANIA

ROMANIA
ROMANIA
ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României.”¹⁴ În textul aceleiași legi se menționează și faptul că fiecare instituție publică trebuie să aibă un departament sau o persoană desemnată a se ocupa de furnizarea informațiilor de interes public și de solicitările venite în acest sens, specificându-se și termenele de soluționare a petițiilor; de asemenea, instituțiile publice trebuie să desemneze o persoană care să aibă rolul de purtător de cuvânt și să poată da curs solicitărilor mass media într-un mod profesionist; se menționează totodată și obligativitatea organizării unor conferințe de presă lunare, mijloacele de informare în masă trebuind a fi informate în timp util cu privire la organizarea acestor conferințe de presă, în vederea informării cu privire la informațiile de interes public; în cadrul conferințelor de presă autoritățile sunt obligate să răspundă cu privire la orice solicitare de informații suplimentare de interes public.

În legea 544/2001 cu modificările aduse în 2002 sunt reglementate toate condițiile esențiale necesare în vederea accesului neîngrădit la informațiile de interes public; observăm că legiuitorul a introdus toate aspectele necesare relevante în vederea desfășurării unui bun proces de comunicare între instituțiile publice și comunitatea pe care o reprezintă acestea; în acest sens, reprezentatul departamentului de comunicare al instituției respective trebuie să aibă în vedere, pe lângă comunicarea continuă în acord cu strategia și planul de comunicare elaborate și aprobate, și respectarea prevederilor acestei legi în vederea asigurării transparenței în procesul de comunicare și a liberului acces la informațiile de interes public; gestionarea solicitărilor cu privire la informațiile de interes public este un proces de comunicare separat, specific instituțiilor publice și care necesită un demers integrat în planul de comunicare al instituției respective; prin urmare, în orice activitate comunicațională a instituției respective, reprezentantul departamentului de relații publice trebuie să respecte aceste prevederi și conformitatea cu cadrul legislativ actual, în furnizarea informațiilor publice.

Strategia și planul de gestionare a situațiilor de criză în instituțiile publice trebuie să aibă în vedere natura informațiilor solicitate, timpul în care acestea trebuie să fie soluționate, o comunicare deschisă, transparentă, onestă dar în același timp riguroasă și serioasă cu comunitatea și cu mijloacele de informare în masă.

¹⁴ Legea 544/2001 cu modificările aduse în 2002, art. 1

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

ROMANIA

MINISTERUL
EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

V. INSTRUMENTE ȘI CANALE DE COMUNICARE

5.1. Întâlniri formale și informale

Este extrem de important ca managementul unității de învățământ să conștientizeze nevoia comunicării permanente despre factorii care declanșează fenomenul violenței în școli, precum și despre identificarea soluțiilor specifice pentru prevenirea și combaterea violenței în școli.

Prin includerea pe agenda de întâlniri formale ale școlii a unor teme legate de violența școlară, se pot obține și distribui informații importante printre actorii implicați în actul educațional : Consiliul de Administrație al Școlii, Consiliul Profesoral, comitetul Reprezentativ al Părinților, Inspectoratul Județean de Poliție, reprezentanți ai Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ai Inspectoratului județean de Poliție, reprezentanți din conducerea Direcției de Sănătate Publică și reprezentanți ai presei locale.

Astfel, se va crea un cadru propice elaborării de strategii coerente de prevenție și intervenție în cadrul violenței în școli sau se poate încerca transformarea regulamentului intern specific fiecărei instituții de învățământ, din instrument formal în mijloc real de prevenire.

Totodată, este indicat să se organizeze întâlniri informale în care să se dezbată tema violenței în școli, într-un cadru relaxat, fără constrângeri. Cu prilejul acestor întâlniri, conducerea școlii poate iniția sau propune parteneriate sau posibile colaborări cu alte instituții sau organizații, în vederea formării unui front comun în lupta împotriva violenței în școli.

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

ROMANIA

informa pe aceștia cu privire la alte măsuri pe care școala respectivă le-a întreprins sau le va întreprinde în domeniul prevenirii violenței în mediul școlar. De asemenea, jurnaliștilor li se va trimite un comunicat de presă post –eveniment.

POSDRUMH.TISE

5.3. Publicații interne ale instituției de învățământ

Revista școlară reprezintă unul dintre cele mai importante instrumente de comunicare internă a unei instituții de învățământ deoarece prezintă specificul vieții școlare din unitatea respectivă, evenimentele care se petrec în interiorul său precum și informații importante legate de activitățile elevilor școlii respective.

Dar revista școlară nu reprezintă numai o oglindire a specificului școlii, ci și un organ de presă al școlii. Așadar, revista școlii trebuie să fie redactată de un colegiu redacțional format din elevii acelei unități împreună cu un profesor coordonator, de specialitate limba română. Din colegiul de redacție al revistei, format exclusiv de elevi, se vor alege: redactorul șef, secretarul general de redacție, redactorii de rubrică și tehnoredactorul. Redactorul șef răspunde, alături de profesorul coordonator, de întregul mecanism de elaborare și apariție a revistei. Secretarul general de redacție răspunde de activitatea redactorilor de rubrici. Redactorii de rubrică ai revistei sunt reprezentanții în colegiul de redacție ai cercurilor respective.

Deoarece revista școlii are o însemnătate deosebită pentru elevii unei unități de învățământ este indicat ca profesorul coordonator să le sugereze elevilor care fac parte din colegiul de redacție să scrie articole pe tema prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar, prin care să le ofere informații utile celorlalți elevi. Aceste informații vor fi transmise de către conducerea școlii sau de către consilierul școlar.

Publicațiile interne, cum sunt scrisorile interne de informare sau buletinele informative, pot împrăști informațiile pozitive despre școală printre membrii comunității locale care se mândresc cu realizările acesteia, precum și în interiorul unității de învățământ. Scrisorile interne de informare pot fi distribuite și părinților care află în acest fel de realizările școlii, ale cadrelor didactice și ale elevilor. Distribuirea informațiilor despre prevenirea și combaterea violenței în școli poate fi eficientă prin intermediul scrisorilor de informare deoarece acest instrument de comunicare presupune o transmitere rapidă a informațiilor.

EUROPEAN UNION

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

EXERCITIU

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

5.4. Publicații externe ale instituției de învățământ

Publicația externă este o publicație realizată de o organizație sau instituție pentru alte publicuri decât grupurile de angajați sau membrii săi. Pentru o instituție de învățământ broșura externă de promovare a ofertei educaționale este o oportunitate bună de transmitere a informațiilor referitoare la măsurile și soluțiile identificate de conducerea școlii cu privire la managementul prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar. În acest fel, opinia publică va fi informată despre problematica soluționării violenței în unitatea respectivă de învățământ.

5.5. Mediul on-line: pagina web a instituției de învățământ

Website-ul unei instituții de învățământ este cel mai eficient instrument de comunicare pentru acea instituție, toate informațiile postate pe interfața site-ului respectând punctul de vedere al conducerii școlii respective și al specificului politicii manageriale a școlii.

În structura site-ului web oficial al unei instituții de învățământ trebuie să se regăsească informațiile de interes public, precum datele de contact ale instituției, numele, funcțiile și responsabilitățile reprezentanților din conducerea școlii, precum și ale reprezentanților din cadrul corpului profesoral. Totalitatea informațiilor postate pe site trebuie să fie definite de transparență și obiectivitate. Principiile de realizarea ele paginii web trebuie să respecte următoarele aspecte: simplitate, explicitare, funcționalitate.

Pagina sa fie simplă, având informațiile esențiale despre instituție grupate în zone distincte, clar delimitate prin culori sau elemente grafice. Pagina trebuie să poată fi afișată rapid fiind realizată cu mijloace tehnice larg disponibile, fiind evitate facilități obscure sau implicite ale limbajelor de programare.

Pentru a fi explicită, pagina trebuie să prezinte utilizatorului toate informațiile de identificare ale instituției, activitatea acesteia și obiectivele de termen lung. În ceea ce privește funcționalitate, pagina trebuie să conțină un set de butoane, legături, menu-uri care să permită accesul la alte pagini, cu tematica de detaliu.

PROIECT FINANȚAT DE UNIUNEA EUROPEANĂ

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ȘI INOVĂRII

Atunci când în cadrul unității de învățământ se declanșează un conflict care atrage atenția presei și a publicului larg, pe site-ul instituției se pot posta comunicatele de presă referitoare la acel conflict, precum și numeroase alte informații suplimentare, care permit situarea evenimentului în context. Elementele noi care apar pe parcursul timpului, despre conflictul respectiv pot fi de asemenea postate pe site, mai ales atunci când nu există timp efectiv pentru organizarea unei conferințe de presă.

De asemenea, în procesul de transmitere a informațiilor către toate părțile implicate este extrem de eficient să fie transmise mesaje prin e-mail. În acest fel, toți cei implicați în conflict sau care trebuie să fie informați despre izbucnirea acestui incident pot afla din sursă sigură care este situația.

Site-ul instituției poate găzdui totodată informații despre toate proiectele, campaniile, programele sau măsurile inițiate de conducerea școlii în vederea prevenirii și combaterii violenței în mediul școlar. Pentru un impact vizual puternic dar și pentru credibilitate, pe site este recomandat să se posteze cât mai multe fotografii din timpul desfășurării activităților specifice prevenirii fenomenului de violență, precum și testimoniale ale managementului școlii, cadrelor didactice, elevilor și părinților referitor la importanța acestor evenimente.

5.6. Conferința de presă

Conferința de presă este o întâlnire a purtătorului de cuvânt al instituției (și a conducerii școlii) cu ziaristii, în anumite condiții. Conferința de presă este un eveniment important în activitatea unei instituții și are loc în situații deosebite din activitatea organizației, când aceasta are de comunicat ceva deosebit de important, de interes larg.

Desfășurarea unei conferințe de presă presupune urmarea unor etape precum: pregătirea, desfășurarea propriu-zisă a conferinței și evaluare.

În cazul în care instituția de învățământ se confruntă cu declanșarea unui conflict violent, în funcție de gravitatea cazului și de interesul presei asupra evenimentului, managementul școlii va decide organizarea unei conferințe de presă pe această temă, cerând în prealabil sfatul și sprijinul ISJ. Dacă se ia hotărârea de a se organiza o conferință de presă, atunci ea trebuie să fie condusă de o persoană cu experiență în comunicarea cu presa. Eventual, se va cere sprijinul reprezentantului ISJ responsabil cu relația cu mass-media (purtătorul de cuvânt al ISJ).

ROMANIA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

BUCUREȘTI

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE
ȘI SPORTULUI

În cazul în care reprezentanții școlii nu sunt bine pregătiți sau nu dețin informații suficiente, este de preferat să se evite organizarea unei conferințe de presă.

POSDRUM/1.1/15/8

